ſamla mättad üllest, teen karjama puhtaks, keik wean karja aea auko kokko, ſeäl las mäddaneda; ſüggiſe kui lehhed pudeſt langwad, ſiis korjan metſa koplideſt ja liggema heinamadeſt keik lehhed kokko, ikka lomade alla lautade ſisſe ja karja aea auko, ſe wöttab keik wasto; ja kus ial middagi nään, mis mäddanemisſe wäärt on, mis maiale ei kolba, ikka ſönniko auko kokko. Nenda aasta läbbi korjades, leian ma ikka omma ſönniko warra ni ſure ollewad, et mul ial polle puduſt olnud.

H. Kule Pawel, ſa ei mötle omma jutluſſe ſees ſuggugi ſelle peäle, et mul alles mehhe meel peas on, mis ſa mo lomaſid ſöimad? Kas tead, et ſe iggaühhe ſuuſt mitte hea ei olle, keikide innimeste ſu ep olle mitte üks, mis ſa mind narrid? olled ſa kuulnud, et kegi tekäia minno ſea pörſaste eeſt tee peält on ärrajooksnud? woi on kegi mo ellajatte lihha peäle kaswanud kontide ülle kommistades kaela murdnud? keddaſt ſa pilkad ja narrid? ſa pead mind alwemaks kui meeſt, wiſt ſellepärraſt, et ma ſulle 5 wakka ruggi wölgo ollen? ſedda ei olle ma mitte uhkuſſe pärraſt laenanud, ſa tead kül, misſuggune wilja ihhaldus neil aastail olli, mil

minno pöld ikka keige önnetum olli; jo ſegi ſulle makſan, kui pöllo peält ni paljo ſaan. Ja, mis ma ſelle wasto woin, et mul ni willets ja waene ellajatte ſuggo on juhtund, mis hea rammu jure ei lähhe, neid ſaab küllalt ſödetud. Sa tead isſeenneſeſt ilma et ma ſedda ſulle ütlen, et mul pea kolmas oſſa ellajalomi wähhem on, kui ſinnul, ſeſt woid ſa jo arwata, et naad ſömata ei olle. Ennigid need wa ſea pörſſad, neid ſaab küllalt pähhudega toppitud, tahhakſid kurjateggiad wiſt jahho peäle ſada, kuſt ſe tulleb? ja mis kaſſo ſeſt olleks? karjuwad raiped möda ukſi nenda, et neid kuuldes körwad pilli löwad. Se woib olla, et naad mönni kord wärrawaſt wälja lähtwad, meitel ſe wa wärrawa ſe kord ka nenda waene juhtund, kes neid kurjateggiad igga kord walwamas on, woiwad ka monni kord tännawas nähtud olla. Äeh! ſe woib agga mind wihhastada, äeh! et ſa, ſa — mo mo mo lomi ſöimad, ſa, ſa ei tunne ilma prillita kump ots mo, mo pörſſal käies ees, peab ees ollema? Kas ſa ei mälleta, et egga lomal pea, kus ſilmad on, ees käib? Äeh! kas arwad, et ma ſind, ſind kurrrrarrrr... (ſiin

Eesti-rahwa mÃ¶nnus Kalender 1871, lk. 25